

Отже, до основних чинників, які гальмують розвиток аудиторської діяльності в Україні можна віднести:

1) Ціновий. На сьогодні хоч аудитори і скаржаться на падіння вартості аудиторських послуг в Україні, офіційна статистика Аудиторської палати України свідчить про зворотне.

2) Якість аудиторських послуг. Основними причинами скарг є ігнорування аудиторами вимог ДКЦПФРУ до аудиторського висновку, вимог Національних нормативів аудиту, втрата принципу незалежності та підміна аудиту ревізією.

3) Методика перевірок. Більшість аудиторів змушені виконувати перевірки, які практично нічим не відрізняються від звичайної документальної ревізії. Досить рідко здійснюється розрахунок суттєвості відхилень, практично не застосовується вибірка, а аудиторський ризик якщо і розраховується, то формально.

На сьогодні аудиторські фірми України можуть надавати достатньо широкий спектр послуг. Тому окреслення кола безпосередньо аудиторських послуг – це одна з найважливіших сучасних проблем теорії аудиту.

Отже, виникає необхідність розробки на основі МСА національних стандартів аудиту із широким використанням передового зарубіжного досвіду, з урахуванням діючої практики аудиту в Україні [6, 217].

Тому до основних напрямків змін у професійному аудиті слід віднести:

- підвищення рівня професійної компетентності аудиторів;
- організацію контролю якості аудиторських робіт і послуг;
- розвиток правового поля аудиту;
- забезпечення реальної професійної незалежності аудитора.

Література:

1. Бутинець Ф.Ф. *Ще раз про бухгалтерський облік як науку*//*Бухгалтерський облік і аудит.* – 2005. - № 10.-345с.
2. Петрик О.А. *Аудит: методологія і організація.* – К.:КНЕУ, 2003. – 260с.
3. Савченко В.Я. *Аудит: навч. Посібник.* – К.:КНЕУ, 2002. – 322с.
4. *Аудиторська палата України/Інформаційний бюлетень. Аудит в Україні.* – 2003р. - № 4.
5. *Аудиторські послуги в Україні: перші кроки до ринку*// *Бухгалтерський облік і аудит.*- 2008.№11.- 49 – 55с.
6. Усач Б.Ф. *Проблеми розвитку аудиту в Україні*//*Регіональна економіка.*-2007.№4.- 217-222с.

Дмитришин Н.І.
студ. гр. ЕОАм - 11
Національний університет „Львівська політехніка”
Науковий керівник – Воськало В.І.,
асистент кафедри обліку та аналізу

ВНУТРІШНІЙ АУДИТ ОПЕРАЦІЙ З ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ

Внутрішній аудит є одним із видів внутрішньогосподарського контролю суб'єктів підприємницької діяльності. Забезпеченню ефективності діяльності суб'єктів підприємницької діяльності багато в чому сприяють впровадження і правильна організація системи внутрішнього аудиту.

Внутрішній та зовнішній аудит відрізняються один від одного лише тим, що внутрішній аудит ведеться на підприємстві без складання аудиторського висновку і спеціального сертифікату, який дозволяє займатися аудиторською діяльністю, а зовнішній аудит зумовлений цими двома

факторами, то методологічні основи проведення як зовнішнього та і внутрішнього аудиту будуть однакові, за винятком складання аудиторського висновку зовнішнього аудиту.

Служба внутрішнього аудиту створюється з метою забезпечення ефективності діяльності апарату управління щодо захисту законних майнових інтересів підприємства, удосконалення системи бухгалтерського обліку і сприяння підвищенню ефективності роботи, зміцнення його фінансового стану [5].

Податок додану вартість – непрямий податок який домінує серед всіх непрямих податків. Виконує яскраво виражену фіскальну функцію, оскільки це одне з основних джерел надходження коштів до бюджету [4].

Тому слід приділяти на підприємстві велике значення правильності нарахування та сплати цього податку, оскільки контролюючі органи приділяють цьому податку багато значення. Також встановлені фінансові санкції за неправильне нарахування та несвоєчасне перерахування до бюджету, які можуть призвести до складної фінансової ситуації на підприємстві

Завданнями внутрішнього аудиту операцій з податку на додану вартість є: виявлення помилок і порушень в бухгалтерському і податковому обліку розрахунків з податку на додану вартість, своєчасне їх виправлення і, таким чином попередження штрафних санкцій та пені, що можуть бути нараховані податковими органами[5].

Джерелами інформації для аудиту є податкові накладні, розрахунки бухгалтерії, виписки банку, розрахунки та декларації про нарахування податку, облікові реєстри за рахунком 64, документи попередніх перевірок, Головна книга, звітність [2].

Порядок здійснення розрахунків з бюджетом перевіряється за синтетичними рахунками 641 "Розрахунки за податками", 643 „Податкові зобов’язання”, 644 „Податковий кредит” відповідно до законодавчо – інструктивних матеріалів.

Внутрішній аудит справляння податку на додану вартість можна умовно розділити на декілька етапів:

1. Перевірка правильності нарахування суми податкових зобов’язань податку на додану вартість.

2. Перевірка правильності визначення бази оподаткування.

3. Перевірка правильності визначення податкових зобов’язань за окремими видами діяльності та окремими платників.

4. Перевірка правильності визначення податкових зобов’язань за операціями із продажу основних фондів і нематеріальних активів.

5. Перевірка правильності коригування податкових зобов’язань з податку на додану вартість.

6. Перевірка правильності визначення дати виникнення податкового кредиту.

7. Перевірка правильності застосування пільг з податку на додану вартість.

8. Перевірка правильності застосування ставок оподаткування.

9. Перевірка правильності визначення суми податкового кредиту з ПДВ

10. Перевірка наявності і правильності оформлення податкових накладних.

11. Перевірка факту включення до складу валових витрат вартості товарів (робіт, послуг), податок на додану вартість за якими віднесено до складу податкового кредиту.

12. Перевірка правильності включення в податковий кредит сум ПДВ за придбаними основними фондами та нематеріальними активами.

13. Перевірка правильності коригування податкового кредиту.

14. Перевірка правильності визначення дати права на податковий кредит.

В результаті проведення аудиту можуть бути виявлені такі порушення:

- заниження бази оподаткування;

- помилка при застосуванні ставок оподаткування;

- необґрунтоване користування податковими пільгами;

- несвоєчасна подача податкової звітності;

- несвоєчасна сплата податку;

- неправильність визначення та застосування штрафних санкцій [3].

При виявленні помилок, або безпідставного користування податковим кредитом за результатами внутрішнього аудиту, особа яка відповідає за бухгалтерсько-аналітичну роботу виправляє помилки самостійно з заповненням уточнюючої декларації з ПДВ за період в якому було виявлено помилку.

Якщо при перевірці податкових декларацій виявлено зобов'язання по сплаті податку на додану вартість необхідно перевірити чи повністю перераховане зобов'язання до бюджету і чи вчасно без порушення встановлених строків перераховані ці суми. Для того, щоб це з'ясувати необхідно перевірити розрахунковий рахунок підприємства. При перевірці розрахункового рахунку слід звернути увагу, чи були списані кошти з розрахункового рахунку, чи не були вони повернені підприємству у зв'язку з невірним зазначенням реквізитів отримувачу [4].

Результати своєї роботи служба внутрішнього аудиту відображає у звіті, який надає можливість звернути увагу керівництва на відповідну проблему; також наводяться рекомендації щодо покращення діяльності підприємства, та запобігання порушень у майбутньому. Щоб досягти намічених цілей, звіт не варто перевантажувати зайвими подробицями. Він має бути чітким, точним, зрозумілим і своєчасним. Стандартної форми для звітів внутрішніх аудиторів немає і, ймовірно, ніколи не буде через багатогранність об'єктів перевірки, відмінності у здібностях та інтересах керівників.

Проведення і своєчасне застосування працівниками внутрішнього аудиту дозволяє запобігти можливим фінансовим санкціям перевіряючи органів у майбутньому.

Література:

1. Закон України “Про податок на додану вартість” №168/97 від 03.04.97р. (зі змінами та доповненнями).
2. Бухгалтерський облік та оподаткування: Навч. посібник/ За ред. Р.Л.Хом'яка , В.І.Лемішовського. – Львів:Бухгалтерський цент „Ажур”, 2008. – 1112с.
3. Контроль і ревізія. Навч. посібник. Нормативно – практичні матеріали. – 3 – е вид., перероб. і доп. – Львів: Національний університет „Львівська політехніка”, „Интеллект - Захід”, 2004. – 328 с.
4. Вісник податкової служби України: грудень 2008, №46-47.
5. Аудит: Навч. посібник /Л.М. Полякова, М.В. Корягін, В.І. Воськало, В.М. Чубай – Серія «Дистанційне навчання». № 21. – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2004. – 248 с.

Жолнович Т. І.

студ. гр. ОА-51

Національний лісотехнічний університет України

Науковий керівник – Лебедевич С. І.,

доктор екон. наук, доцент кафедри обліку і аудиту

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

На сьогодні аудит як вид контролю є необхідним та обґрунтованим, оскільки володіння достовірною інформацією - передумова успішного функціонування суб'єктів господарювання.

Так як роль основних засобів дуже важлива на кожному підприємстві, то і їх аудит є важливим етапом перевірки звітності підприємства.

Облік основних засобів зазнав кардинальних змін, що в основному вплинуло на процес аудиту, особливості, його здійснення та підбиття підсумків.[4] Оскільки специфіка аудиту основних засобів пов'язана із певними особливостями, практика показує, що існує потреба вдосконалення послідовності проведення аудиту основних засобів.